

MEERTENS, Frans (eigenlijk Kristiaan F.)
(’s Gravenvoeren 3 maart 1910 – Rekem 25 maart
1996).

Studeerde klassieke humaniora aan het Collège
Saint-Hadelin te Visé en aan het **Klein Seminarie
van Sint-Truiden**, waar hij ook twee jaar filosofie
volgde. Na theologiestudies te Luik werd Meertens
op 29 juni 1935 priester gewijd en tot leraar klas-
sieke talen en Nederlands benoemd aan het college
te Sint-Truiden. In 1938 ging hij in militaire dienst
en werd gemobiliseerd te Rosmeer. Tijdens de
Tweede Wereldoorlog werd hij door de Duitsers
krijgsgevangen genomen. Na zijn vrijlating werd

hij in 1942 kapelaan te Engis bij Luik en een jaar later te Teuven (Voeren). In 1945 werd hij door Fransgezinden van **collaboratie** beschuldigd en bracht 40 dagen in de cel door. In 1947 werd hij pastoor te Kortijs (Gingelom) en in 1950 te Smeermas (Lanaken). Van 1966 tot aan zijn pensionering in 1975 was hij godsdienstleraar aan enkele rijksscholen in Eisdon (Maasmechelen) en aan de regentenschool te Hasselt.

Zijn Vlaamsgezinde reflex kreeg Meertens op het Klein Seminarie van Sint-Truiden van de priesterleraren Jeng Clijsters en Harry Driessen. Vlaamsgezindheid ging bij hem hand in hand met een sterk rechtvaardigheidsgevoel en een volksverbondenheid met de 'Dietse' mensen uit zijn geboortestreek. In de jaren 1930 was hij voorzitter van de Vlaamse studentenbond van **Overmaas**. Pastoor **Hendrik Veltmans** uit Sint-Martens-Voeren was zijn geestelijke leidsman. In 1938 was Meertens een van de initiatiefnemers van het *Vlaamsch weekblad van Overmaas*. Al vroeg schreef hij toneelstukjes en poëzie in het dialect, die hij in kranten, tijdschriften of in eigen beheer publiceerde. Zijn oorlogservaringen heeft hij onder het pseudoniem van Luc Franssen verwerkt in *Ik was een collaborateur* en de minder fraaie reacties van zijn collega-priesters in *Mijn confraters*. Ook na de oorlog bleef hij intens begaan met de Voerstreek en het Land van Overmaas. In 1948 was hij een van de initiatiefnemers voor de heroprichting van de gewestbond van het **Davidsfonds** in Overmaas. Van 1946 tot in de jaren 1960 was hij redacteur van de rubriek *Uit het Land van Overmaas* van de kranten *Het Nieuwsblad* en *De Standaard*. Hij pleitte voor de volkstaal maar ook voor een modernisering van de liturgie. Tot op hoge leeftijd bleef hij actief als schrijver van vooral katholieke volksromans, toneelstukken, liedteksten, jeugdverhalen, reisverhalen en heiligenlegenden.

WERKEN: Artikelen in *Heem. Tweemaandelijks tijdschrift voor Overmaas; Limburg*; – L. Franssen (pseudoniem), *Ik was een collaborateur: het dagboek van een politiek gevangene*, 1948; – *Mijn confraters*, 1970; – *Veltmans, de flamingant van Voeren*, 1986; – *De vergeten martelaar: Jan Spitz*, 1993.

LITERATUUR: H. van Laar, *Voeren: een politiek-cultureel antropologische studie van de tweespalt in 's Gravenvoeren* (Aktueel, nr. 22, 1988).

MARTIN KELLENS